

været overhovedet at lave den her regionalpolitiske udvikling.

Det er jo ikke udtryk for, at det er regeringen og Folketinget, der alene bestemmer eller påvirker udviklingen. Det er jo meget vigtigt at holde sig for øje, at det er en række andre faktorer, og ikke mindst hvad der ude lokalt sker med initiativer, man tager dér; men selvfølgelig er det jo også vigtigt, at vi giver nogle rammer for, hvordan man kan udfolde de ressourcer og muligheder, der ligger lokalt.

Derfor er der jo også i redegørelsen lavet en vurdering af, hvordan administrative initiativer og lovinitiativer, der er gennemført i 1999, påvirker udviklingen i de danske regioner, og her kan man jo se både positive og negative regionale konsekvenser som følge af nogle af de gennemførte initiativer, men der er ikke tegn på, at der er sket en generel skævvridning af landet.

Ifølge redegørelsen er der jo groft sagt 14 initiativer, som har haft en mere end marginal regional påvirkning. Nogle af de lovtiltag, der har haft en vis påvirkning på regionerne, er jo bl.a. elreformen, oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd, en pulje til regional udvikling, afvikling af det toldfri salg i EU-landene og anlæg af nye hovedlandejevsstrækninger. Og de administrative tiltag er forsvarsforliget for de næste 4 år og ændringen af godkendelsen af, hvem der kan udbyde nye kortere videregående uddannelser.

Der er så lavet en vurdering af, hvilke af de større initiativer der har en positiv effekt, og hvilke der har en negativ effekt. Og det ser ud til, at det er hovedparten, der har en positiv regional konsekvens, at det er ni ud af de lovinitiativer, der er taget, mens tre lovinitiativer og to administrative initiativer i større eller mindre grad har en negativ konsekvens, først og fremmest i form af tab af arbejdspladser i områder, der i forvejen er udsatte.

Det er jo meget vigtigt, at vi har den slags vurderinger, når vi skal se på, hvordan vi griber lovgivningsarbejdet an fremover. Det betyder jo ikke, at det er meget nemt at undgå, at initiativer kan have negativ konsekvens, for man kan jo ofte have forskellige målsætninger, der delvis kan stride mod hinanden; men hvis man vil sikre en bæredygtig regional udvikling, så er det jo selvfølgelig som udgangspunkt utrolig vigtigt, at man har det her overblik over, hvad det er,

man gør, og hvordan det virker på regionernes udvikling.

Men noget af det, vi kan se mangler, er også bedre redskaber til at foretage den vurdering. Det er i hvert tilfælde den tilbagemelding, vi har fået fra andre ministerier. De har ikke altid haft lige let ved at lave den her vurdering, og det er jo baggrunden for, at der i redegørelsen er lagt op til at nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe, der skal forestå sådan en regional konsekvensvurdering, der både skal se på, hvordan man udvikler instrumenter, som sikrer en så tilstrækkelig præcis vurdering som muligt, og også laver en vurdering af proportionerne i det.

Man skal også passe på, at man ikke begiver sig ud i noget, der kan være meget administrativt uoverskueligt med en konsekvensvurdering af alle mulige tiltag, sådan at de store linjer i virkeligheden kommer til at drukne og man påfører sig selv et stort administrativt arbejde. Men det vigtige er jo at få nedsat en arbejdsgruppe, der kan begynde at tage stilling til, hvordan vi overhovedet gør det her, hvordan vi kommer videre.

Ud over det er der jo også en række andre initiativer, der ligger i redegørelsen. Blandt de øvrige initiativer, der kan nævnes, er, at vi overvejer at sætte en undersøgelse i gang vedrørende regioner, der har haft en mindre gunstig udvikling, bl.a. for at se, hvad der kan forklare udviklingen i de regioner, og hvad det er for barrierer og muligheder for udviklingen, der kan identificeres og dermed også gøres noget ved, altså hvad man rent konkret kan gøre for at hjælpe udviklingen i de dårligst stillede egne.

Men derudover handler det selvfølgelig også om en vurdering af, hvad det betyder for udviklingen af regioner og også for andre initiativer på arbejdsmarkedet, uddannelse, trafik osv., at det generelt set økonomisk går godt.

Så jeg synes, at vi med redegørelsen og de debatter, den giver anledning til, har taget et vigtigt skridt i retning af at sikre, at vi har en bæredygtig udvikling i hele vores land, og at den forhåbentlig sker på en måde, så det samtidig er muligt at fastholde de værdifulde regionale forskelle, der er, men altså uden at der sker en affolkning og en erhvervsmæssig udtynding i de egne, og det er i hvert fald et arbejde, jeg meget gerne vil bidrage til.